

сж сживавали. Въ писатели-те са намиратъ примѣры за мнима-та смърть, че са в продължавала до два и повече мѣсяца (толкова време сж лежали примрѣли); обаче тези примѣры сж малко сомнителни, за това и заради тахъ нема да говоримъ нищо.

Сега да са съжриме пакъ кжмъ нашыа въпросъ за признаци-те (нишени-те) на дѣйствителна-та (истинна-та) смърть и за различаване-то нейно отъ мнима-та смърть. Само-то наименуваніе (наричане) на мнима-та смърть доказва, че такива признаци нема: нема обаче до преминуване-то на извѣстно-то време. Ако бы да бѣше възможно да са различи това состояніе отъ истинна-та смърть, то на кого щеше да доди на умътъ да го нарече мнима смърть? Ако бы да бѣше възможно да са различи во всяко време и во всякой случай тези двѣ-те состоянія (нишени-те на истинна-та и мнима-та смърть), то искъсни-те Доктори никогда не щеха да падатъ въ такова чѣдно измамюване, да распаратъ живъ челоувѣкъ, кого-то считали за умралъ. Обаче въ писатели-те има нѣколко такива примѣры, какви-то нкій веки видахме по гора, и единъ отъ тахъ са в случилъ съ единъ твърдѣ знаменитъ (искъсанъ) анатомъ (дето разразвватъ умрѣли-те) въ 16 вѣкъ, съ Везаліа: примрѣлятъ знаменитъ Испанецъ сживалъ подъ ножатъ на този анатомъ, въ това само-то време, кога-то смъртелно-то разразване веки было направано. Даже и у насъ въ Россіа стана такъжъ случай, но той не бѣде въ свое-то си време разгласенъ, и заради това сега е трѣдно да са сабиратъ за него истинни и вѣрни извѣстіа. Говоратъ, че разразване-то на умрало-то тѣло было предадено на Фердшала (спицерана), кій-то ед-